

9. tanulmány

Nincs többé kárhoztatás

November 25., szombat délután

Legyen a keresztény alázatos, de ne legyen szomorú, és ne becsülje le magát! Mindenkinek kiváltsága, hogy olyan életet éljen, amit Isten helyeselhet és megáldhat. Nem mennyei Atyánk akarata, hogy az elítélt ember gyászos hangulata állandóan ránk nehezedjen. Nem a lehorgasztott fej és a túl gyakori befelé fordulás az igazi alázatosság bizonyítéka. Jézusnál megtisztulhatunk. Szégyen és lelkiismeret-furdalás nélkül állhatunk a törvény elé. „Nincsen immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.” (Róm 8:1)

Ádám elbukott fiai Jézus által „Isten fiaivá” lehetnek. „A megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan, amely oknál fogva nem szégyelli őket atyjafiainak hívni.” (Zsid 2:11) A keresztény embernek a hit, a győzelem és az Istenben való öröm életét kell élnie. „Mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5:4) – *A nagy küzdelem*, 477. o.

A keresztről áradó fény kinyilatkoztatja Isten szeretetét. Szeretete hozzá vonz. Ha nem állunk ellen ennek a vonzásnak, akkor a kereszt lábához fog vezetni, mint olyanokat, akik megbánták bűneiket, és akikért a Megváltót megfeszítették. Ekkor Isten Lelke hit által lélekben új életet hoz létre. A gondolatok és a vágyak összhangba kerülnek Krisztus akaratával. A szív, az elme újjáteremtődik az Ő képmására, aki azon munkálkodik, hogy egészen alárendeljük magunkat neki. Ekkor Isten törvénye beíródik az elmébe és a szívbe, és elmondhatjuk Krisztussal: „Hogy teljesítem a te akaratodat, ezt kedvelem, én Istenem!” (Zsolt 40:9) – *Jézus élete*, 175. o.

Az Úr meghozott minden intézkedést az ember érdekében, és csak kevéssel tette őt alacsonyabb rendűvé az angyaloknál. Ádám nem engedelmeskedett, ezért bünt hagyott örökségül utódaira. Isten azonban egyszülött Fiát adta az emberiség megváltása érdekében. Krisztus emberi természetet öltött magára, végigment ott, ahol Ádám elesett, hogy az embert is érintő próbáknak alávesse magát. Sátán a világosság angyalaként jelent meg, hogy rávegye Jézust, ha lehet, még a bűnre is, hogy ezáltal a gonosz uralma alá hajthassa az egész emberiséget. Krisztus azonban győzött, az ördög vereséget szenvedett, és az emberiség újra Isten minden szempontból előnyös területére került.

Amikor az Atya a Fiát adta meghalni az emberért, a menny összes kincsét a rendelkezésünkre bocsátotta. Nincs mentség a bűnre. Az Úr minden lehetőséget megadott, amit csak adhatott, hogy ellenállhassunk az ellenség kísértéseinek. – *Istennel ma*, 313. o.

November 26., vasárnap – Jézus Krisztusban

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9) Akkor miért veted meg Istent, és miért kételkedsz megbocsátó szeretetében? Ha megvallottad a bűneidet, hidd, hogy az Úr szava nem fog becsapni, és hogy hűséges az ígélet adója. A te kötelességed hinni, hogy Isten betartja a szavát, és megbocsátja bűneidet, mint ahogy a te kötelességed megvallani a bűnöket. Hinned kell, hogy az Atya meg fogja tenni, amit megígért: éspedig hogy megbocsátja minden bűnödöt...

Ó, hányan siránkoznak, vétkeznek, aztán megtérnek, és folyton az ítélet felhője alatt időznek! Ők nem hisznek Isten Igéjében. Nem hiszik el, hogy az Úr beváltja az ígéletét... Lelki fájdalmat okozol Krisztusnak, amikor kételkedsz, pedig Ő számos jelét adta szeretetének, amikor meghalt azért, hogy üdvösséget adjon, hogy ne vesszünk el, hanem örök életet nyerjünk. – *In Heavenly Places*, 126. o.

Hallgatói közül sokan hittel vonzódtak Jézushoz, nekik mondta: „Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonynal az én tanítványaim

vagytok; és megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.” (Jn 8:31–32)

E szavak sértették a farizeusokat. Félretették, hogy a nemzet mennyi ideje hordoz idegen igát, és mérgesen felkiáltottak: „Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: mi módon mondod te, hogy szabadokká lesztek?” (Jn 8:33) Jézus végignézett ezeken a férfiakon, a gonosz rabjain, akiknek a bosszú körül forogtak a gondolataik, és szomorúan felelt: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek.” (Jn 8:34) A legrosszabb fajta rabságbán sínylődtek: a gonosz lélek tartotta hatalmában őket. (...)

A megváltás művében nincs kényszer. Nem alkalmaznak külső erőszakot. Isten Lelkének befolyása alatt az ember szabadon megválaszthatja, kinek szolgál. Mihelyt a lélek alárendeli magát Krisztusnak, a beálló változásban a legmagasabb szintű szabadság rejlik. A bűn kiűzése magának a léleknek a műve. Igaz, magunknak nincs erőnk, hogy kitörjünk Sátán bűvköréből, de ha vágyunk a bűntől való szabadulásra, és nagy szükségünkben rajtunk kívül álló és a miénket meghaladó erőért kiáltunk, lelki képességeinket a Szentlélek isteni energiája hatja át, és ezek így engedelmeskednek az akarat parancsának, és teljesítik az Úr akaratát.

Az emberi szabadság egyetlen feltétel alapján lehetséges: egynek kell lenni Krisztussal. „Az igazság szabadokká tesz titeket” (Jn 8:32), és Jézus az igazság. A bűn csak úgy arathat diadalt, ha az értelem elgyengül, a lélek szabadsága megszűnik. Ha alávetjük magunkat Istennek, ez az én helyreállítását eredményezi – igazi emberi dicsőséget és méltóságot. Az isteni törvény, melynek alávetjük magunkat, „a szabadság törvénye” (Jak 2:12). – *Jézus élete*, 466. o.

November 27., hétfő – Ami a törvénynek lehetetlen

Pál mindenkor magasztalta az isteni törvényt. Kimutatta azonban, hogy magában a törvényben nincs erő, hogy az embert engedetlenségének büntetése alól felmentse. A bűnösnek meg kell bánnia bűneit, és meg kell alázkodnia Isten előtt, mert törvényének áthágása jogos haragját hívta ki; azután pedig Krisztus vérében kell bíznia, mint a bocsánat

egyedüli lehetőségében. Emlékeztette a híveket arra a tanítására, hogy Isten Fia, mint áldozat, elszenvedte a halált értük, felment a mennybe, és ott mint Szószólójuk áll az Atya előtt. Csak töredelem és hit által szabadulhatnak ki a bűn átka alól, hogy azután Jézus kegyelméből engedelmeskedjenek a menny törvényének. – *Az apostolok története*, 393. o.

Jézus magára öltötte emberi természetünket, és bűnné lett értünk „az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt” (Róm 3:25), hogy mennyei ereje és kegyelme révén eleget tehesünk a törvény igazságos elvárásainak. Aki arra az álláspontra helyezkedik, hogy nem fontos megtartani Isten parancsolatait, az nem ismeri Krisztust. Jézus mondta: „Én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az Ő szeretetében” (Jn 15:10), és aki Jézust követi, úgy fog eljárni, ahogy Ő járt el. (...)

Sátán megpróbál rávenni, hogy lépj a bűn útjára, azt ígéri, hogy minden jóra fordul az életedben Isten törvényének áthágásával, de a kísértő hazudik. Csak romba akarja dönteni az életedet... Krisztus azért jött, hogy megdöntse a gonosz uralmát... Az embert meggyengítette a törvény áthágása, mivel nem volt elegendő erkölcsi tartása ahhoz, hogy hátat fordítson Sátánnak, és az igaz Istent szolgálva éljen; de Jézus, az élet Fejedelme, akinek megadatott „minden hatalom mennyen és földön”, az üdvösséget óhajtó minden lélek számára felajánlja a szükséges erőt, hogy legyőzhessék az igazság ellenségét. – *That I May Know Him*, 125. o.

A megváltás munkáját titoknak nevezi, és valóban ez az a titok, ami által az örökkévaló igazságosságot eljuttatja az Úr mindenkihez, aki hisz. A bűn következtében az ember szembehelyezkedett Istennel. Krisztus végtelen áron, az angyalok és emberek előtt mély titkot jelentő fájdalmas folyamat által vette magára az emberi létet. Elrejtve istenségét, letéve dicsőségét, csecsemőként született meg Betlehemben. Emberi testben élte az Isten törvényét, hogy elítélhesse a bűnt a testben, és tanúságot tegyen a mennyei értelmes lények előtt, hogy a törvényt az életért rendelték el, és hogy biztosítsák a boldogságot, békét és örök jót az engedelmeseknek. Ám ugyanaz a végtelen áldozat, mely élet a hívőknek, elítélő

bizonyosság az engedetleneknek, mert halált hirdet, és nem életet. – *A te Igéd igazság*, 7. kötet, 915. o.

November 28., kedd – Test vagy lélek

Ha megszabadulunk énünktől, és kiűzzük lelkünkéből a hamis isteneket, akkor Krisztus lelke árad ránk. Akkor azzal a hittel bírunk, ami a lelket minden tisztátalanságtól megszabadítja. Az ilyen lélek egyetért Isten Lelkével, és minden megmozdulását figyeli. Már nem bízik önmagában. Krisztus neki minden mindenben. Szelíden fogadja el az újonnan kibontakozó igazságokat, és Istent dicsőíti, mondván: „Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Lelke által... Mi pedig nem e világ lelkét vettük, hanem az Istentől való lelket; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.” (1Kor 2:10, 12) – *Az evangélium szolgálói*, 287. o.

Jézus önmagát kínálja fel minden büntől sebzett léleknek, aki a győzelemért küzd. A Szentlélek közbenjár minden őszinte harcosért, és Krisztus a lélek és az élet szavait isteni erővé változtatja, hogy üdvösséget szerezzen a hívőknek. Viszont te minden bizonnal elbuksz, ha megengeded az ördögnek, hogy uralja az elmédet, és a képzelőerődöt vezesse... Isten nem hagyja magát meggyalázn: nem fogad el megosztott szívet. Teljes szívből fakadó szolgálatot vár el. Saját életével fizette ki Ádám minden fiáért és lányáért a megváltás árát. (...)

Istentől származik az a jogod, hogy a hit imája által belé kapaszkodhatsz. A tiszta vallás lényege a hittel telt ima, és ez képezi minden keresztény erejének a titkát. (...)

Szakíts időt az imádkozásra, a Szentírás tanulmányozására, és az énedet vedd alá Krisztusnak. Élj az élő Jézussal, és amint ez megvalósul az életedben, Ő vesz az uralma alá, erős karjával pedig sosem enged el, biztosan megtart. – *Our High Calling*, 101. o.

Olyan mértékben leszünk képesek örülni a dicsőség gazdagságának, amilyen mértékben vágyunk ezekre a javakra. Hát nem most, ebben az életben kellene értékelnünk Istent és a mennyei dolgokat? Ha elfogadjuk

a világ elvárásait, és a gondok minden időnket és figyelmünket lekötik, akkor gyengülni fognak lelki erőink, sőt, el is hálnak, mivel nem állítjuk munkába azokat. Ha az elme csak kimondotta a földiek felé fordul, minden ablak bezáródik, amelyen mennyei fény áradhat be. Isten átformáló kegyelme pedig nem munkálkodhat az elmén és a jellemén.

A végidő veszélyei között élünk, és vigyáznunk kellene minden utunkon, ahol Sátán megkörményezhet a kísértéseivel... Az igazság egyszerű jóváhagyása nem fog egyetlen lelket sem megszabadítani a haláltól. Szenteknek kell lennünk az igazságban, le kell győznünk minden jellemhibát, különben felülkerekedik rajtunk a gonosz. Késedelem nélkül tépj ki minden gyomot szíved kertjéből, és Krisztus kegyelme által ne hagyj, hogy az örök élet gyümölcssein kívül más növény megteremjen benne. – *In Heavenly Places*, 160. o.

November 29., szerda – Krisztus mibennünk

Senki sem lehet keresztény Krisztus Lelkének birtoklása nélkül, ám ha rendelkezik a Megváltó lelkületével, akkor az meg fog látszani kedves szavaiban és jó modorú viselkedésében... A külső változás bizonyítja a belső megváltozását. Az igazság megszentel és átformál. Ha befogadjuk a szívünkbe, titkos erővel munkálkodva alakítja át a jellemet. De akik Jézus követőinek vallják magukat, ugyanakkor durvák, hiányzik belőlük a kedvesség és az előzékenység úgy szavaikban, mint tetteikben, ők nem Jézustól tanultak. A gögös, büszke és hibákat kereső ember nem keresztény, mivel kereszténynek lenni annyi, mint hozzá hasonlítani. – *Hozzá hasonlóan*, 295. o.

A jellem zsinórmértéke a királyi törvény. A törvény a bűn kinyomozója. A bűn ismerete a törvény által van, de a bűnöst szüntelenül vonzza Jézus szeretete, melyet megmutatott a szégyenletes kereszthalálig való leereszkedésében. Micsoda tanulmány tárgya ez! Angyalok vágyakoztak betekinteni ebbe a csodálatos titokba. Ez a tanulmány meghaladja a legmagasabb emberi értelmet is. A bukott, Sátán által megtévesztett és a gonosz oldalára állt ember átalakulhat a végtelen Isten Fiának képmására! Az ember hasonlónak válhat Jézushoz! Krisztus részesített igazsá-

gossága révén Isten úgy szereti az elbukott, de megmentett embert, mint ahogy egyszerűen Fiát szerette! – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 169. o.

Az angyalok szolgálata révén a Szentléleknek sikerül Krisztushoz vonzani az ember szívét és elméjét... Viszont Isten Lelke nem nyúl az emberi szabadsághoz. A Szentlelket segítségként kapja az ember, hogy együtt munkálkodhasson az istenséggel, és az a feladata, hogy vonzza a lelket, de sose kényszerítse engedelmességre. (...)

A Szentlélek jelenti hatékonyságunkat a jellemformálás munkájában, hogy a mennyeihez hasonlónak válhassunk. Amikor azt hisszük, hogy képesek vagyunk önmagunk alakítani a jellemet, súlyos tévedést követünk el. Sosem leszünk képesek egymagunkban győzni a kísértések felett. Ám akik őszinte hittel rendelkeznek Krisztusban, a Szentlélek által meg fognak változni. A lélek, amelyben megmarad a hit, az Úr szép templomává válik, és Krisztus kegyelme felé lesz vezetve. Éppen olyan mértékben fog növekedni, amilyen mértékben függ a Szentlélek tanításaitól.

A Szentlélek befolyása krisztusi életet jelent a lélekben. Mi most nem látjuk Jézust, és nem beszélünk vele, viszont a Szentlélek mellettünk van, bárhol is lennénk. Ő munkálkodik minden emberben és minden ember által, aki elfogadja Krisztust. Azok, akik ismerik a Lélek bennük lakozását, megtermik a Lélek gyümölcseit – szeretetet, örömet, békességet, hosszútűrést, jóságot, jó cselekedeteket és hűséget. – *That I May Know Him*, 57. o.

November 30., csütörtök – A fiúságnak lelke

A szeretet, mellyel Krisztus átítatja az egész embert, működésre ébreszti életerőit. Gyógyítással érinti meg az összes fontos részt – az agyat, a szívét és az idegeket. Megszabadítja a lelket a bűntudattól és bánkódástól, aggodalmaktól és gondoktól, melyek összezúzzák életerőit. Ez a szeretet derűt és nyugalmat hoz, olyan örömet ültet a lélekbe, amit semmiféle földi dolog nem tud elrontani: a Szentlélek örömét – gyógyító, éltető örömet. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 2. kötet, 452. o.

A Szentírás tanulmányozása által megtudhatjuk, kik is vagyunk Krisztus számára, és hogy ki Ő számunkra. Ha rátekintünk, el kell válnunk az Ő képmására, munkatársaivá kell válnunk, mint életének és jellemének képviselői. Meg kell tanulnunk megérteni, hogyan kell élnünk Isten fiaként és lányaként, szeretve Istent és embertársainkat, mint önmagunkat. Tiszta, tökéletes, Krisztusnak kedves életet kell élnünk. Kedveljük a tökéletességet, mivel Jézus a tökéletesség megtestestítője. Ezt az életet az Isten Fiába vetett hittel kell élnünk. – *Hozzá hasonlóan*, 308. o.

Mindazok, akik szövetségre lépnek Jézus Krisztussal, Isten örökbe fogadott gyermekeivé válnak. Megtisztulnak az Ige megújító ereje által, és angyalokat küldenek a szolgálatukra. Megkeresztelkednek az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Vállalják, hogy Isten földi egyházának tevékeny tagjai lesznek. Meg kell halniuk a földi kívánságoknak, ellenben ami a magatartást és a kegyességet illeti, azt kell gyakorolniuk, amire a Lélek – Isten élő befolyása – indítja őket.

„Örökösei Istennek és örökostársai Krisztusnak” – micsoda magasztos kiváltság! Elkülönülve a világtól, Sátán álnok csapdáitól védve! A keresztségkor elmondott fogadalmak révén Isten követői vállalták, hogy ellenállnak a gonosznak. A lelkek ellensége mindent latba vet, hogy megrontsa az értelmüket. Megpróbál különböző módszereket bevezetni a Mesterért végzett szolgálatukba. Ám a hűségesek addig vannak biztonságban, míg engedelmeskednek a parancsnak: „Legyetek erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben!” – *Isten fiai és leányai*, 15. o.

December 1., péntek – További tanulmányozásra

Jézushoz vezető út, „Hit és elfogadás” című fejezet.

Isten csodálatos kegyelme, „A feltételek” című fejezet.